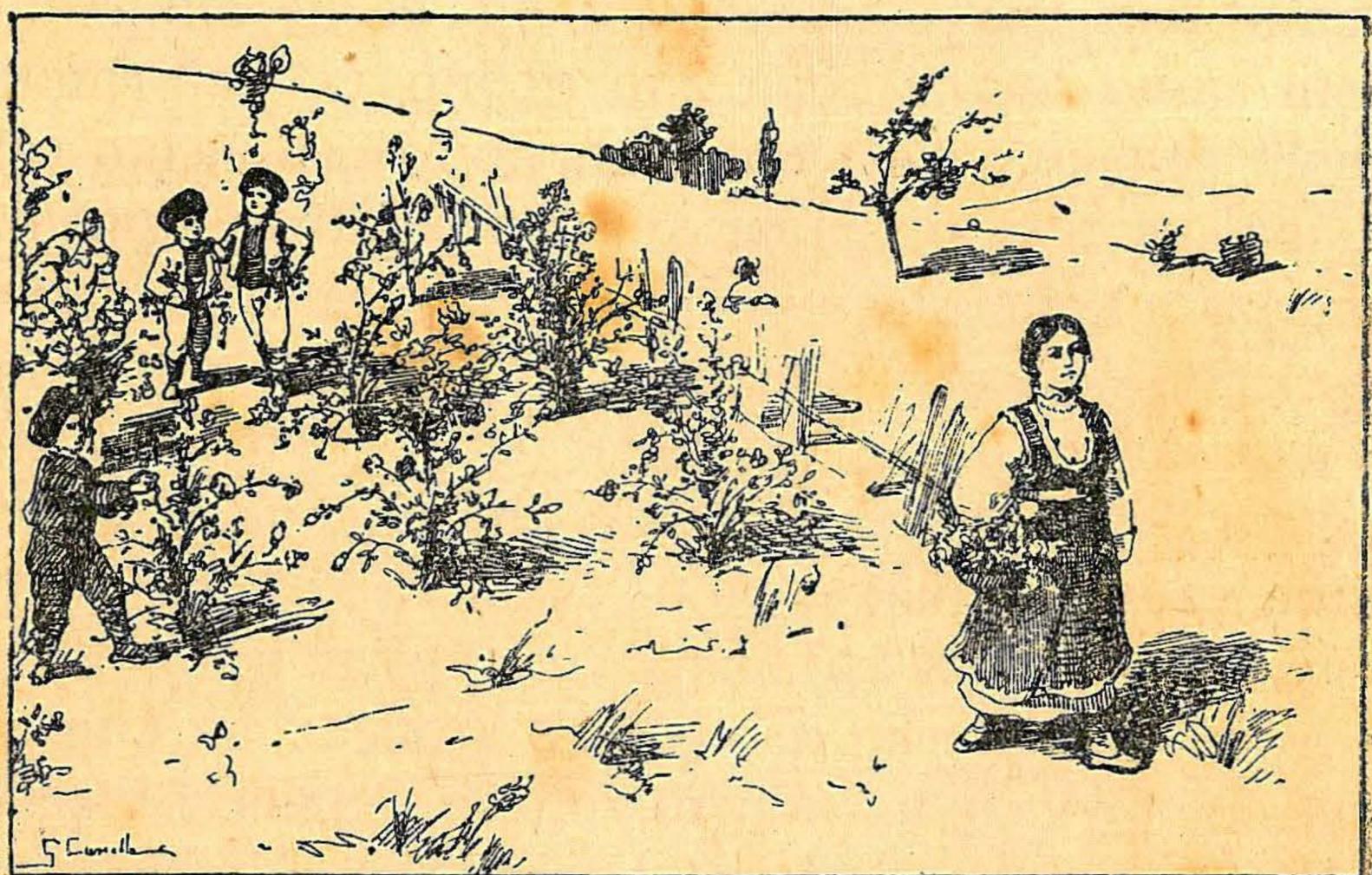

и отъ мене и отъ учителя си, и отъ всѣкиго“, — каза майка му.

И отъ тогазъ Стефанчо отиваше всѣкога приготвенъ въ училището, слушаше и родителитѣ си и учителя си, и станѣ единъ отъ най-добритѣ и прилѣжни ученици между другаритѣ си.

Н. Илевъ.

Тодорка рано ранила
За трияндафилъ да иде
На бащина си градина.
Набрала и се върнѣла
И тая пѣсенъ запѣла:

„Послушай, Боже, Тодорка,
Та всѣка заранъ поросвай
Дѣждецъ, катъ ситенъ маргаритъ,
Надъ пѣстри рози въ градина:
Цвѣта имъ соченъ да бѣде,